

Въ 21:30 часа на 2 октомврий командирътъ на 1/3-а бригада заповѣда най-късно до 5 часа на 3 октомврий частитѣ да заематъ опредѣленитѣ имъ въ заповѣдта по бригадата № 4 мѣста, а командирътъ на артилерийската бригада да изкара едно отдѣление на Славовъ ридъ, което на разсъмване да бжде готово да унищожи неприятелската артилерия, разположена на в. Киселица и Варовище.

Сутринята на 3 октомврий гжста есенна мъгла покриваше цѣлата планинска мѣстность.

Заповѣдта за атаката се получи посрѣдъ нощъ и дружинитѣ тръгнаха да атакуватъ в. Киселица безъ предварителна артилерийска подготовка.

Въ 4 часа подполковникъ Русевъ поведе 1-а дружина въ походенъ редъ къмъ в. Киселица. Следъ труденъ маршъ въ непрогледната октомврийска нощъ, презъ урви и долища, въ утринния здрачъ дружината се спусна въ дълбоката долина на р. Лукъе; къмъ 6:30 часа излѣзе на дѣсния брѣгъ на долината и въ подножието на в. Киселица се развърна въ боенъ редъ, като имаше 2-а, 3-а и 1-а роти въ първа линия, а 4-а — въ втора. Срѣдната 3-а рота бѣ направляваща.

2-а дружина съ картечната рота потегли въ 4 часа къмъ в. Киселица, водена отъ двама водача, въ следния редъ: 5-а, 7-а, 6-а и 8-а роти. Единъ взводъ отъ 7-а рота бѣ оставенъ при знамето на полка заедно съ музикантския хоръ, а единъ взводъ бѣ назначенъ за свръзка съ 1-а дружина. Въ колона по единъ, по двама, по силно пресѣчената мѣстность, къмъ 6:30 часа дружината стигна долината на р. Лукъе. Къмъ 7 часа мина долината на Лукъе южно отъ вливането на лѣвия ѝ безимененъ притокъ и се развърна въ боенъ редъ съ 5-а, 6-а и 8-а роти въ първа линия, а 7-а — въ втора.

Задъ дѣсния флангъ на 1-а дружина, като полкова поддръжка, следваха две роти (10-а и 12-а) отъ 3/24-а дружина. Останалитѣ две роти отъ сжщата следваха задъ 2-а дружина.

Къмъ 7 часа дружинитѣ настѣпиха къмъ в. Киселица. 1-а дружина прогони неприятелскитѣ патрули, които отстѣпиха въ преднитѣ окопи предъ редута.

Когато дружинитѣ бѣха на около 1000 метра отъ редута, противникътъ откри адски огънь по тѣхъ отъ редута и отъ окопитѣ. Откри огънь 1-а дружина и 5-а рота, а следъ нея — 6-а и 8-а роти.

Загърмѣха хиляди пушки, затракаха картечници и височината Киселица се оглуши отъ грозно бучене, въ което отдѣлни изстрели не се долавяха. Само едно се чуваше властно и непобедимо, а то бѣ непреклонниятъ духъ на нашитѣ герои да се върви напредъ и все напредъ.

Настѣплението ставаше по съвършено открита мѣстность. На скокове ротитѣ отиваха смѣло къмъ своята цель, оставяйки по своя пжтъ много убити и ранени герои. Огнената вълна буйно се приближаваше къмъ упорития врагъ, понасяйки съ нечуванъ героизъмъ жертвитѣ отъ вражеския огънь.

2-а дружина настѣпи по югоизточния склонъ на в. Киселица. Държейки връзка съ дѣснофланговата 5-а рота, 6-а и 8-а ро-